

KDO JE KDO NA LANCOVEM

Brda, Lancovo, Ravnica, Spodnja Lipnica, Vošče, Zgornja Lipnica

Grb Ortenburških, srednji vek

Vir: risba Jure Sinobad

Op.: Objavljeno z dovoljenjem avtorja!

Ažman Filip (Lancovo, 5. 4. 1918 – Vošče, 2. 5. 1944). Borec NOB. Rojen Francu in Rozaliji Spendov na Lancovem, kjer je tudi živel – pri Podnošarju, samski, mesarski pomočnik. 21. 3. 1944 odšel v varnostno-obveščevalno službo (VOS) okraja Jelovica III. (Kranj). Padel 3. 5. 1944 na Bodanovi peči nad Voščami. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.***

Vir: Radovljiški zbornik 1990

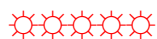

Ažman Franc (Lancovo – Galicija, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji, leta 1914. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Ažman Ivan - Miloš (Brda, 20. 10. 1919 – Brezovica pri Voščah, 7. 3. 1945). Borec NOB. Rojen Janezu in Ani Dežman v številni kmečki družini na Brdih. V osnovno šolo je hodil v Radovljici. ***

Vir: Radovljiški zbornik 1990

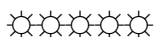
Ažman Jožef (Lancovo, 30. 10. 1887 – Hrvaška, pogrešan). Rojen Janezu in Mariji Bervar na Lancovem, kjer je tudi živel – pri Ankerštu, samski, krojač, sodelavec gibanja OF. Aretiran 8. 7. 1941 in skupaj z družino sestre Ane Dežman poslan v zbirno taborišče izseljencev v Škofovih zavodih v Št. Vidu nad Ljubljano. Spomladi 1942 iz železniškega transporta izseljencev v Zagrebu pobegnil neznan kam.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

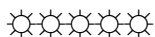

Ažman Silvester (Brda, 25. 12. 1926). Rojen Janezu in Frančiški Prevc na Brdih, kjer je tudi živel – pri Ažmanu, samski, kmečki sin. 29. 4. 1943, ko so selili Ažmanovo družino na begu hudo ranjen. 1. 5. 1943 v bolnici na Golniku umrl. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Berce Anton (Ravnica, 20. 5. 1860 – Kranj, 2. 3. 1922). Prevajalec. Berce Josip je bil rojen v Mošnji (danes Ravnica) pri Zgornji Lipnici, kmetu Janezu Bercetu in Ani, roj. Meršol v hiši št. 1. / **Vir: Dežela (avtor Jure Sinobad)**

Berce Josip (Ravnica, 18. 3. 1883 – Budimpešta, 12. 11. 1914). Romanist, pedagoški delavec. Berce Josip je bil rojen v Mošnji (danes Ravnica) pri Zgornji Lipnici, kmetu Janezu Bercetu in Ani, roj. Meršol v hiši št. 1. Gimnazijo je dovršil 1903 v Kranju, študiral na dunajski univerzi ital. in franc., poslušal 1904 v Firenzi na »Istituto di studi superiori« italijanski jezik in književnost, eno leto bil na univerzi v Parizu, 1909 nastopil službo na dekliškem liceju v Ljubljani kjer je deloval 5 let ter istočasno poučeval tudi na drugih ljubljanskih srednješolskih zavodih. Mnogo je potoval in se bavil z dijalekt. študijami, posebno s provansalskim narečjem, bil tajnik Zveze slov. dram. društev, arhivar Dram. društva, vodil slov. Sokole 1913 na mednarodni tekmi v Pariz, sestavljal italijansko slovnico za Slovence in kot kritik sodelaval pri LZ in Slovanu. Umrl je 12. novembra 1914 v Budimpešti. / **Vir: Dežela (avtor Jure Sinobad) in SBL**

Bergant Jožef (Vošče, 1890 – neznan, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznan kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Bertoncelj Janez (Lancovo, 7. 3. 1907 – neznan, 9. 5. 1945). Žrtev vojne. Rojen Juriju in Mariji Zupan na Lancovem, kjer je tudi živel – pri Žnidarju, samski, organist, sodelavec gibanja OF. 2. 7. 1943 aretiran in zaprt v Begunjah (z. š. 1464), poslan v koncentracijsko taborišče Dachau. 9. 5. 1945 na poti domov pogrešan.

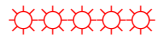
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Bertoncelj Jurij (Lancovo, 1894 – neznano, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

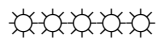

Bizjak Franc (Vošče, 1876 – Srbija, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Srbiji leta 1914. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Debelak Peter (Ravnica, 2. 8. 1916 – Trnovo, 20. 1. 1945). Borec NOB. Rojen Josipu in Heleni, roj. Rovtar na Mošnji (danes Ravnica), kjer je tudi živel – pri Maršol, samski, delavec. 7. 2. 1944 odšel v Jelovško (4.) četo Gorenjskega odreda, nato dodeljen Prešernovi brigadi. Padel 20. 1. 1945 pri Trnovem na Primorskem. Kraj pokopa ni znan.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Dernič Ivan (Lancovo, 10. 12. 1873 – Bosna, 14. 10. 1925). Mizarski mojster, župan. Dne 14. oktobra 1925 je umrl v Bosni g. Ivan Dernič z Lancovega pri Radovljici. Bil je industrialec in lesni trgovec ter si je bil doma ustanovil lepo podjetje. Znan je bil kot izredno nadarjen, priden in podjeten samouk, o čemer priča veliko strokovno narejenih lesnoindustrijskih naprav in predmetov tesarske in mizarske stroke. Pokojni je bil član Jugoslovanskega gozdarskega združenja. (napisal ing. A. Š.)

Vir: Šumarski list

Ivan Dernič je bil v letih 1909-1915 župan takratne občine Lancovo. Bil je pionir športne dejavnosti tako na Lancovem (sankališče) kot tudi v Radovljici (kot sokol je bil glavni pobudnik izgradnje Sokolskega doma).

Vir: arhiv DAR

Ivan Dernič – mizarski mojster, 1873-1923

Vir: Sokolska spomenica (hrani Aleks Čebulj)

Dežman Alojz (Lancovo, 1881 – Galicija, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji leta 1914. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Dežman Ana (Lancovo, 28. 7. 1895 – Brus/Srbija, 16. 6. 1943). Žrtev vojne. Rojena Ažman na Lancovem, kjer je tudi živela – pri Grilcu, poročena, kmetica, gospodinja. 8. 7. 1941 aretirana in skupaj z družino poslana v zbirno taborišče za izseljence v Škofove zavode v Št. Vid nad Ljubljano. Spomladi 1942 izseljena v Dubico v Srbijo, kasneje živela v Brusu. 16. 6. 1943 umrla v kraju bivanja. Pokopana v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Dežman Anton (Lancovo, 1894 – neznano, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Dežman Anton (Lancovo, 27. 5. 1924 – Davča, 24. 3. 1945). Borec NOB. Rojen matiju in Mariji (roj. Mohorič) na Lancovem, kjer je tudi živel – pri Šraju, samski, tesarski pomočnik, delavec. Spomladi 1943 mobiliziran v nemško vojsko. Po letu dni prišel na dopust. 20. 3. 1944 odšel v 9. korpus za obveščevalca. 24. 3. 1945 ujet in ustreljen v Davči v Selški dolini. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.

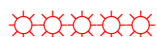
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Dežman Ivan (Lancovo, 1881 – neznano, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Dežman Janez (Brda, 1879 – Galicija, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji leta 1914. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Dežman Janez (Brda, 3. 8. 1909 – Ledince, 21. 7. 1944). Borec NOB. Rojen Janezu in Mariji Olifčič na Brdih, kjer je tudi živel – pri Andreju, poročen, kmet, sodelavec gibanja OF. Osnovno šolo je obiskoval v Radovljici. Po šoli je ostal doma, delal na kmetiji in po smrti matere Marije prevzel posestvo. Vestno ga je obdeloval, čeprav je bil slabega zdravja.

Med okupacijo domovine je postal pristaš OF. Partizane je pričel podpirati leta 1942 predvsem s hrano. Pri njem so se oglašali prvoborci, kjer so dobili zatočišče in

oskrbo. Postal je njihov obveščevalec. Prenašal je pošto in razna obvestila v okoliške vasi. Leta 1943 je postal aktivist OF v vasi Brda. Iz bojazni, da ga ne presenetijo belogardisti iz postojanke v Kamni Gorici, je 26. 3. 1944 odšel v partizane ter deloval v okrajnem odboru OF Jelovica. Bil je za kurirja in pomagal gospodarski komisiji na lancovškem terenu.

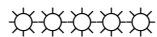
Zaradi neurejenega življenja v naravi in telesnih naporov se mu je zdravstveno stanje poslabšalo. Poslali so ga v bolnico Stol na Selški Jelovici. Med potjo je 21. 7. 1944 umrl v terenskem bivališču na Ledincih na Jelovici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Dežman Marija (Podblica, 2. 2. 1895 – Poljšica, 14. 10. 1943). Žrtev vojne. Rojena Bešter v Podblici (Tinčeva), živila na Lancovem – pri Bažetovcu, poročena, gospodinja. Minerci Gorenjskega odreda so na odseku železniške proge pod vasjo Poljšica pri Podnartu večkrat minirali progo. 12. 10. 1943 je na mine zavozil vlak. Človeških žrtev ni bilo, nastala pa je ogromna materialna škoda in zastoj v prometu. Nemci so se 14. 10. 1943 maščevali, vdrli v hišo Alojza Sušnika v Poljšici. Poleg gospodarja so ubili tudi njegovo nosečo ženo Frančiško in ženino sestro Marijo Dežman, ki je prišla iz Lancovega pomagati gospodinjit. Pokopana v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Dežman Valentin (Lancovo). Župan. Župan občine Lancovo v letih 1888-1892 in v letih 1902-1908. Tudi častni občan občine Lancovo.

Vir: Gorenjec, 12. 12. 1908

Dežman Valentin (Lancovo, 1877 – neznano, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Erman Anton (Zgornja Lipnica, 1880 – Galicija, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

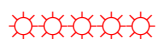

Erman Anton (Zgornja Lipnica, 17. 2. 1911 – Poljanska dolina, 1. 1. 1944). Borec NOB. Rojen Antonu in Kristini - Mihelič v Zgornji Lipnici, kjer je tudi živel - Ponavc, samski, mali kmet, sezonski gozdni delavec. 15. 6. 1943 odšel v Jelovski bataljon Gorenjskega odreda. Dodeljen je bil 8. udarni proletarski brigadi – Gorenjski (Prešernova brigada). V sovražnikovi Žirovski ofenzivi prve dni avgusta 1943 v Poljanski dolini pogrešan. Na dan 1. 1. 1944 proglašen za mrtvega.

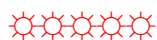
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Fister Ivan (Brda, 1872 – neznano, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

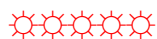

Grabnar Jožef (Vošče, 1892 – Soška fronta, 1916). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Soški fronti leta 1916. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Grilc Janez (Sp. Lipnica, 9. 5. 1901 – Bodlajka, 18. 8. 1943). Borec NOB. Rojen Petru in Heleni - Mohorič na Spodnji Lipnici, kjer je tudi živel - pri Ažmančku, poročen, kmet, sodelavec gibanja OF. 18. 8. 1943, ko so nemški bombniki bombardirali partizanske položaje na Jelovici, se je zadrževal na Bodlajki na Jelovici. Bil je smrtno zadet. Pokopan v družinskem grobu v Kamni Gorici (3-22).

Vir: Radovljiški zbornik 1990

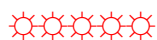

Grilc Jožef (Sp. Lipnica, 10. 3. 1903 – Dobravica, 7. 5. 1945). Borec NOB. Rojen Petru in Heleni - Mohorič na Spodnji Lipnici, kjer je tudi živel - pri Ažmančku, poročen, priložnostni delavec. Pokopan v družinskem grobu v Kamni Gorici.

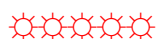
Jože Grilc je bil rojen 10. 3. 1903 v kajžarski družini na Spodnji Lipnici. V osnovno šolo je hodil v Kamno Gorico. Takoj se je zaposlil in služil pri raznih gospodarjih. Opravljal je vsa kmečka dela, sekal in vozil les z Jelovice na lancovške žage. Bil je skromen in varčen. Ko se je poročil, je kupil manjšo kajžo na Spodnji Lipnici. Kmalu po prihodu okupatorja v naše kraje je postal simpatizer OF. Aktivno in organizirano je začel delati v 1943. letu, ko so se po vaseh ustanovljali vaški odbori OF. Vključen je bil v gospodarsko komisijo. Bil je vesten zbiratelj hrane in raznega drugega materiala za potrebe partizanov. Opravljal je tudi politične dolžnosti in razpečeval propagandni material med zanesljivimi domačini. V partizane je odšel 7. 2. 1945 v transportno četo na Jelovico. Dodeljen je bil pokrajinski tehniki za Gorenjsko. Opravljal je intendantske posle pod Jelovico.

Nanj so naleteli čez polje na Dobravici umikajoči se domobranci iz Postojanke v Kamni Gorici, so se mu približali na strelno daljavo in ga ustrelili. Padel je 7. 5. 1945, ob poti na polju na Dobravici pa nanj spominja Spominsko znamenje s ploščo iz lite bronovine.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Hrovat Franc (Vošče, 1880 – Galicija, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji leta 1914. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Hrovat Jakob (Vošče, 25. 6. 1908 – Zakriž, 25. 3. 1945). Borec NOB. Rojen Jakobu in Mariji Ažman v Voščah, živel v Spodnji Lipnici – pri Matuhu, poročen, tesar, kmet, sodelavec gibanja OF. 10. 4. 1944 odšel v Vojkovo brigado. Padel 25. 3. 1945 v Zakrižu.

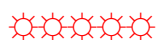
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Hrovat Janez (Vošče, 1882 – Rusija, 1918). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Rusiji leta 1918. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Iskra Anton (Bohinjska Bistrica, 21. 12. 1911 – Primorska, 6. 4. 1944). Borec NOB. Rojen Mihaelu in Mariji Zupan v Bohinjski Bistrici. Živel na Lancovem – Forklčov iz Bistrice, samski, mesarski pomočnik, delavec v železarni KID na Jesenicah, sodelavec gibanja OF. 15. 3. 1944 odšel v Jelovško 4. četo in dodeljen Kosovelovi brigadi. 6. 4. 1944 pogrešan nekje na Primorskem.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

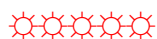
Jelenc Mihael (Dražgoše, 3. 1. 1904 – Ledine, 20. 8. 1944). Borec NOB. Rojen Matevžu in Mariji Tomazin v Dražgošah. Živel v Spodnji Lipnici – pri Ječelarju, poročen, mali kmet, gostilničar. 26. 3. 1944 odšel v Vojkovo brigado, nato dodeljen Gregorčičevi brigadi. Padel v Ledinah na Primorskem. Dan in kraj smrti ter pokopa niso znani. Za mrtvega proglašen 20. 8. 1944.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

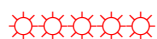
Janša Marija, roj. Rogač (Zgornja Lipnica, 27. 6. 1922 – Ribno, 11. 1. 1944). Žrtev vojne. Rojena Jožetu in Tereziji - Dežman na Zgornji Lipnico, živela v Ribnem - pri Dežmanu, gospodinja, sodelavka OF. Iz Janševe družine so bili trije sinovi v partizanih, zato je gestapo izselil starše. Na dan selitve, 11. 1. 1944, se je pri Radovljici prevrnil tovornjak z družinami iz Ribnega. V tej nesreči je bila Marija tako hudo poškodovana, da je še isti dan umrla. Pokopana je v družinskem grobu v Ribnem.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Jelenc Mihael (Dražgoše, 3. 1. 1904 – Ledine, 20. 8. 1944). Borec NOB. Rojen Matevžu in Mariji Tomazin v Dražgošah. Živel v Spodnji Lipnici – pri Ječelarju, poročen, mali kmet, gostilničar. 26. 3. 1944 odšel v Vojkovo brigado, nato dodeljen Gregorčičevi brigadi. Padel v Ledinah na Primorskem. Dan in kraj smrti in pokopa nista znana. Za mrtvega je bil proglašen 20. 8. 1944.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

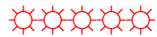
Kemperle Jakob (Zgornja Lipnica, 1890 – Soška fronta, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Soški fronti. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kemperle Matevž (Zgornja Lipnica, 1892 – Galicija, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kolničar Anton (Zgornja Lipnica, 1882 – Galicija, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kolničar Miha (Zgornja Lipnica, 1883 – Galicija, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Kolničar Justina (Spodnja Lipnica, 30. 9. 1908 – Železniki, 28. 3. 1945). Borka NOB. Rojena Antonu in Neži - Koselj na Spodnji Lipnici, kjer je tudi žvela - pri Toncu, samska, pletilja, sodelavka gibanja OF. 26. 7. 1943 odšla v Jelovski bataljon Gorenjskega odreda. Dodeljena 8. udarni proletarski brigadi - Gorenjski (Prešernova brigada), sprejeta v KP. Udeleženka bojnega pohoda brigade na Dolenjsko. Priključila se je XIV. diviziji in kot bolničarka z njo odšla na Štajersko. Spomladi 1945 se je vrnila na Gorenjsko. Bila je v sestavu Gorenjskega vojnega področja in Komande mesta Kranj. Padla 28. 3. 1945 nad Železniki v Selški dolini. Pokopana v družinskem grobu na pokopališču v Kamni Gorici (10-15):

Vir: Radovljiški zbornik 1990

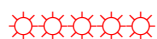
Lampe Janez (Lancovo, 21. 10. 1888 – Bled, 9. 7. 1944). Žrtev vojne. Rojen Francu in Katarini Dobravc na Lancovem. Živel na Rečici, samski, priložnostni delavec. Aretiran 9. 7. 1944 pri kmetu Parku v Zagoricah in ustreljen na hotelu dvorišča Union na Bledu. Pokopan na pokopališču na Bledu.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Marolt Anton (Zasip, 21. 12. 1913 – Moste pri Žirovnici, 1. 7. 1942). Žrtev vojne. Rojen Frančiški Marolt v Zasipu, živel na Lancovem, poročen, delavec v Železarni KID na Jesenicah, sodelavec gibanja OF. 19. 6. 1942 aretiran in zaprt v Begunjah. 1. 7. 1942 ustreljen kot talec v Mostah pri Žirovnici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Mihelič Leopold (Zgornja Lipnica, 9. 11. 1920 – Poljane, 4. 1. 1944). Borec NOB. Rojena Mihaelu in Apoloniji - Rogač na Zgornji Lipnici, kjer je tudi živel - pri Jakobču, samski, kolarski pomočnik. Aprila 1943 mobiliziran v nemško vojsko. Prve dni decembra je prišel na dopust domov. 13. 12. 1943 odšel v Jelovško četo Gorenjskega odreda. Dodeljen Prešernovi brigadi kot mitraljezec. 4. 1. 1944 padel na

Poljanah na Poljanski dolini. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Kamni Gorici (8-15).

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Močnik Matevž (Vošče, 1897 – Tirolska, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Tirolskem. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

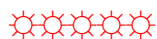
Noč Stanko (Zgornja Lipnica, 2. 5. 1921 – Smokuč, 23. 11. 1944). Borec NOB. Rojen Jožetu in Mariji - Grilc na Zgornji Lipnici, kjer je tudi živel - pri Bohincu, samski, kmečki sin. Aprila 1943 mobiliziran v nemško vojsko. Prve dni junija 1944 je pobegnil domov. 6. 6. 1944 odšel v Jelovski bataljon Gorenjskega odreda. Dodeljen Kokršemu odredu, kjer je bil nekaj časa v minerskem vodu, nato pa v 2. bataljonu politdelegat. Padel 23. 11. 1944 na Smokuškem vrhu nad vasjo Smokuč. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Kamni Gorici (8-12).

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Paternu Jožef (Kupljenik, 14. 3. 1897). Rojen Katarini Paternu na Kupljeniku, živel na Lancovem – pri Grabnarju, poročen, žagar. V partizane odšel 25. 3. 1944 in bil dodeljen delavskemu bataljonu v Cerkno. Opravljal je svoj žagarski poklic. Padel 25. 3. 1945 v Baški grapi. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

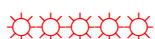
Pesjak Anton (Vošče, 30. 5. 1925 – Brda, 7. 6. 1943). Borec NOB. Rojen Martinu in Tereziji Bohinc v Voščah, kjer je tudi živel – pri Taškarju, samski, kmečki sin. Osnovno šolo je dokončal v Radovljici. Pomagal je doma na mali kmetiji. V številni družini je bilo življenje težko, vendar je oče Anton vse spravil do kruha. Družina je bila napredna, narodnozavedna. Po okupaciji so Pesjakovi ostali zvesti svoji pripadnosti. Takoj so se opredelili za oboroženi boj proti okupatorju. Tone je imel zveze s partizani konec leta 1942. Razširjal je propagandni material in partizane obveščal o novicah v dolini. Februarja 1943 je bil mobiliziran v nemško vojsko. Že na Jesenicah je iz transporta pobegnil.

V partizane je odšel 18. 2. 1943 in bil dodeljen v Gregorčičev 1. bataljon. Borcem je bil znan že po delu na terenu. V kratkem času je bil sprejet v SKOJ. Zaupana mu je bila dolžnost intendanta bataljona. Bataljon je dobil obvestilo, da gresta 7. 6. 1943 vsa nemška policija in vojaštvo, razen straže, iz postojank v Radovljici v ofenzivo proti partizanom v škofjeloške hribe. Zato je bataljon načrtoval, da bi izvršil akcijo na postojanke in zaplenil orožje in strelivo. Prišlo je do izdaje, skupina okrog 20 orožnikov in policije je odšla v zasedo v Senožeti pod Brda. Bataljon je bil napaden v trenutku, ko so prečkali jaso. Anton Pesjak je obležal v ognju prvih rafalov iz avtomatskega orožja.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

V spomin – Anton Pesjak
Vir: geopedija.si (foto Miran Hladnik)

Pesjak Miha (Zgornja Lipnica, 1875 – Galicija, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Podobnik Anton (Zgornja Lipnica, 9. 1. 1908 – Žiri, 1. 1. 1944). Borec NOB. Rojen Janezu in Uršuli - Ceferin na Zgornji Lipnici, kjer je tudi živel - pri Krtu, samski, gozdni delavec. 15. 6. 1943 odšel v Jelovski (1.) bataljon Gorenjskega odreda. Iz bataljona 12. 7. 1943 dodeljen 8. udarni proletarski brigadi – Gorenjski (Prešernova brigada). V Žirovski ofenzivi prvega dne avgusta 1943 pogrešan. 1. 1. 1944 proglašen za mrtvega.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Podobnik Jožef (Zgornja Lipnica, 1. 11. 1905 – Ledine, 16. 3. 1944). Borec NOB. Rojen Janezu in Uršuli - Ceferin na Zgornji Lipnici, kjer je tudi živel - pri Krtu, samski, čevljarski pomočnik, kmet. 26. 3. 1944 odšel v Vojkovo brigado, nato dodeljen Gregorčičevi brigadi. Padel 16. 3. 1944 v Ledinah na Primorskem. Pokopan v skupnem grobu padlih borcev na Ledinah.
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Podobnik Miha (Zgornja Lipnica, 1875 – Italija, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Italiji. / Vir: Mirno spite vojaki ...

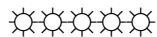

Prevc Jožef (Vošče, 5. 5. 1917 – Lancovo, 15. 4. 1944). Borec NOB. Živel je v revni kajžarski družini. Osnovno šolo je obiskoval v Radovljici in šel po zaključku takoj na delo. Zaposlitev je dobil v Železarni KID na Jesenicah. Tu in na vožnji z vlakom je prišel v stik z naprednimi delavci in se jim pridružil. V gibanju OF je začel delovati leta 1943. Prenašal je pošto in sporočila določenim osebam v razne kraje. Po svojih močeh je dajal OF denarne prispevke. V partizane je odšel 17. 1. 1944. Priklučil se je minerskemu vodu Ratitovec pri Gorenjskem odredu, ki je takrat taboril nad Taležem na Jelovici. Postal je mitraljezec. Kot domačin je dobro poznal teren podjelovških vasi in lancovsko Jelovico. Prav zaradi tega in nastalih potreb je bil dodeljen za kurirja v Transportno četo Gorenjskega odreda. 15. 4. 1944 padel pod zaselkom Noše. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Preželj Anton (Lancovo, 1891 – Galicija, 1914). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Remec Franc (Lancovo). Industrijski delavec. Remčeva žaga na Lancovem je bila večji obrat za razrez lesa v deske in tehnični les. Lastnik je bil Franc Remec, napreden gospodar in zaveden Slovenec. Nemci so ga julija 1941 z družino izselili v Srbijo, premoženje pa zaplenili.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Oglas tovarne lesenih izdelkov »F. Remec«

Vir: Gorenjska, letoviška, industrijska, trgovska, obrtna, 1936

Resman Anton (Vošče, 1884 – Galicija, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Galiciji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Rovtar Pavel (Mošnja/Ravnica, 1878 – Ljubljana, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Ljubljani. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Rozman Jožef (Lancovo, 1896 – neznano, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Rozman Maks (Mošnja/Ravnica, 9. 10. 1913 – Prežganje, 11. 4. 1941). Borec NOB. Rojen Frančišku in Mariji Žmitek v Mošnji (danes Ravnica), živel v Radovljici, poročen, delavec v Železarni KID na Jesenicah. Razpad jugoslovanske vojske je doživel v okolici Litije kot rezervni podnadrednik. V vasi Prežganje nad Litijo so ga zajeli četniki in 11. 4. 1941 ustrelili. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Skumavc Franc (Lancovo, 1884 – Galicija, 1915). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

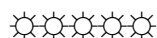
Šmid Lovrenc (Podlonek, 2. 8. 1904 – Prtovč, 21. 3. 1945). Borec NOB. Rojen Florijanu in Mariji Vidic v Podlonku, živel na Lancovem – pri Šraju, poročen, delavec v Železarni KID na Jesenicah. 17. 9. 1944 odšel v Škofjeloški odred, dodeljen Prešernovi brigadi. Padel 21. 3. 1945 na Prtovču v Selški dolini.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

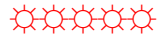
Šolar Jožef (Zgornja Lipnica, 23. 3. 1902 – Orehovica, 20. 2. 1945). Borec NOB. Rojen Andreju in Mariji - Ambrožič v Zgornji Lipnici, živel v Kamni Gorici - Jerebčev, poročen, ključavničar. Predvojni sodelavec Staneta Žagarja, organizator gibanja OF v Kamni Gorici in okolici. 1. 10. 1944 odšel v Škofjeloški odred, nato v Prešernovo brigado. Iz brigade poslan v zaledne delavnice na Dolenjsko. Na poti hudo zbolel in v Orehovici pri Podnanosu 20. 2. 1945 umrl. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Kamni Gorici (16-2).

Vir: Radovljiški zbornik 1990

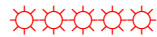
Šušteršič Anton, p. d. Piž (Lancovo, (02. 06. 1837 – Lancovo, 14. 12. 1903). Župan. Z Lancovega pri Radovljici, 1. t. m. Danes nesli smo k zadnjemu počitku moža g. Antona Šušteršiča, po domače Piža, ki si je iz siromaštva vsled njegove pridnosti pridobil toliko, da je bil čislan kot eden prvih možakov v občini Lancovo. Bil je okrog 20 let občinski odbornik, svetovalec in tudi 6 let župan; dalje je bil mnogo let odbornik krajnega cestnega odbora kakor tudi krajnega šolskega sveta v Radovljici. Ranjki je pridobil popolno simpatijo ne le v svoji občini, ampak tudi izven občine, ker je bil vedno napreden, kar je dokazal njegov časten sprevod, ki je bil priča, da je imel ranjki Piž premnogo prijateljev. V ta namen je dobil tudi mnogo lepih vencev z raznimi napismi. Žalostno pa je, da občinski odbor Lancovo, kjer je ranjki deloval skozi 20 let in bil tudi 6 let župan, ni daroval venca (ker je klerikalen), katerega je on v popolnem obsegu zaslužil, kajti deloval je vedno v prid občine in se potegoval tudi za občinske koristi. Spreveda udeležilo se je tudi gasilno društvo iz Ribnega pri Bledu. N. v m. p.!

Vir: Osmrtnica v Gorenjcu, 1903

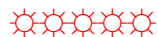
Toman Friderik - Mirko (Spodnja Lipnica, rojen 1. 1. 1911 – Blegaš, 29. 4. 1945). Borec NOB. Rojen Marjani Toman v Spodnji Lipnici - Alenčev, živel v Podnartu, poročen, tesarski pomočnik, delavec v železarni KID na Jesenicah, sodelavec gibanja OF. 24. 4. 1943 odšel v Jelovski bataljon Gorenjskega odreda. Dodeljen je bil Vojkovi brigadi, imel je čin vodnika. Padel 29. 4. 1945 na Blegašu. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Kamni Gorici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

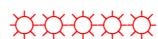

Tomaževič Matevž (Spodnja Lipnica, 21. 9. 1905 – Cerkljansko, 1. 1. 1946). Borec NOB. Rojen Jožetu in Heleni - Eržen v Spodnji Lipnici, kjer je tudi živel - pri Pužmanu, poročen, čevljar, mali kmet. V partizane odšel 26. 3. 1944 in bil dodeljen delavskemu bataljonu v Cerkljansko, kjer je bil v čevljarški delavnici. V juliju 1944 ujet in poslan v taborišče na Bavarsko. Decembra 1944 pobegnil domov. Ponovno vstopil v partizane na Gorenjsko vojno področje. V spomladanski sovražnikovi ofenzivi 1945. leta na Cerkljansko pogrešan. 1. 1. 1946 proglašen za mrtvega.

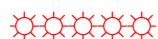
Vir: Radovljiški zbornik 1990

Torkar Ivan, Jakob (Vošče, 1883 – Rusija, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – v Rusiji. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Torkar Jožef (Vošče, 1890 – Soška fronta, 1917). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Soški fronti, leta 1917. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Zupan Franc (Vošče, 1891 – neznano, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Zupan Teja (Lancovo, 4. 12. 1990). Plavalka. Plavalka PK Radovljica, državna reprezentantka. Na SP v daljinskem plavanju (Sevilla, 2008) šesto mesto, (Robervall, 2010) osmo mesto na 5 km ter še štiri uvrstitve do 15. Mesta. Na OI v Pekingu 2008 je osvojila dvanajsto mesto na 10 km. Osvojila je petnajst naslovov članske državne prvakinje (13 v daljinskem in 2 v bazenskem plavaju).

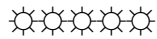
Vir: DAR - sport

Teja Zupan – plavalka, roj. 1990
Vir: pzstiming.net

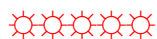
Zupanc Franc (Mošnja/Ravnica, 1897 – Dunaj, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – na Dunaju. / Vir: Mirno spite vojaki ...

Zupanc Franc (Lancovo, 1. 12. 1862 – Lancovo, 25. 5. 1930). Industrijski delavec, župan. Franc Zupanc je imel ob sotočju reke Save zelo moderno žago. Prava posebnost te žage je bila lastna - Cajhnova elektrarna, v letih 1900-1937. Moj ded je ok. leta 1900 kupil za razsvetljavo žage, hiše in gospodarskih poslopij, kupil francisovo turbino. Turbino so mu montirali delavci firme, kje jo je kupil pa se ne spomnim. Vem pa, da je bila napetost 110 voltov (danes uporabljamo napetost 220 voltov). Za francisovo turbino se je odločil zato, ker je bila Cajhnova žaga ob 180 m dolgem jezu na Savi Bohinjki in je bila tako pogonska moč zastonj (Če bi se odločil za lokomobil, bi npr. moral uporabljati za pogon drva op. p.). Turbina je delala vse do leta 1937 brez enega remonta, vse kar so menjali so bile le žarnice in varovalke. Čeprav je bila vas Lancovo že prej elektrificirana (verjetno leta 1930, ko se je elektrificirala Lipniška dolina nad Lancovim op. DAR) smo se Cajhni na »državno elektriko« iz HE Završnica priklopili šele leta 1937.

Franc Zupan je bil v letih 1896-1901 župan takratne občine Lancovo (op. p. DAR).

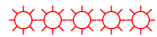
Povedal: Janko Zupanc (vnuk Franca Zupanca), po pripovedovanju očeta Jerneja Zupanca - vsi rod Cajhen.

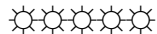
Zupanc Frančišek (Lancovo, 6. 10. 1922 – Dolenja vas, 14. 7. 1943). Borec NOB. Rojen Francu in Frančiški Kunčič na Lancovem, kjer je tudi živel – pri Knapču, samski, zidarski pomočnik. 10. 1. 1943 odšel v Gregorčičev (1.) bataljon Gorenjskega odreda. Kasneje postal komandir čete. Dodeljen 8. udarni proletarski brigadi –

Gorenjski (Prešernova brigada). 14. 7. 1943 padel pod Stirpniškim hribom pri Dolenji vasi v Selški dolini. Padel v boju 2. in 3. bataljona brigade z nemškimi zasedami, ki so varovale streljanje dvajsetih talcev prepeljanih iz graščinskih zaporov v Begunjah. Pokopan v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.

Vir: Radovljiški zbornik 1990

Zupanc Ivan (Lancovo, 1895 – neznano, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

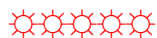

Zupanc Jernej, ing. (Lancovo, 21. 8. 1897 – 23. 11. 1980). Industrijski delavec. Na sotočju Save Bohinjke in Save Dolinke je obratovala stara žaga, ki jo je v industrijski obrat razvil ing. Jernej Zupanc in leta 1931 firmo Lesna industrija Lancovo tudi protokoliral. Žago je gnala vodna turbina, obratoval je polnojamernik in več krožnih žag. Žaga je obdelovala 5.000 kubičnim metrov desk celuloznega in jamskega lesa letno. Na žagi je bilo 10 delavcev stalno zaposlenih, sezonsko pa jih je prišlo še 50. Lastnik je razpolagal z 80 ha lastnega gozda. Jernej Zupanc je bil tudi član zadruge »Marad«, ki se je ukvarjala z izvozom lesa, Leta 1946 je bil obrat nacionaliziran.

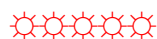
Vir: Obrt in podjetništvo skozi čas

Oglas Cajhnove žage (in lesne industrije), 1936
Vir: Gorenjska, letoviška, industrijska, trgovska, obrtna, 1936

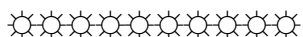

Zupanc Melhior (Brda, 1890 – neznano, 1914-18). Vojak prve svetovne vojne. Padel v prvi svetovni vojni – neznano kje in kdaj. / **Vir: Mirno spite vojaki ...**

Žbontar Filip (Spodnja Lipnica, 22. 5. 1919 – Daruvar, 28. 4. 1945). Borec rdeče armade in NOB. Rojen Janezu in Ivani - Primc v Spodnji Lipnici, kjer je živel - pri Bendaču, samski, delavec v železarni KID na Jesenicah. 29. 6. 1943 mobiliziran v nemško vojsko in poslan na vzhodno fronto. Januarja 1944 pobegnul k Rdeči armadi. Dodeljen 1. jugoslovanski armadi. V borbenem pohodu do Sremske fronte trikrat ranjen. 28. 4. 1945 umrl za posledicami v Daruvarju na Hrvaškem. Pokopan v družinskem grobu v Kamni Gorici (6-17).

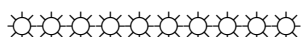
Vir: Radovljiški zbornik 1990

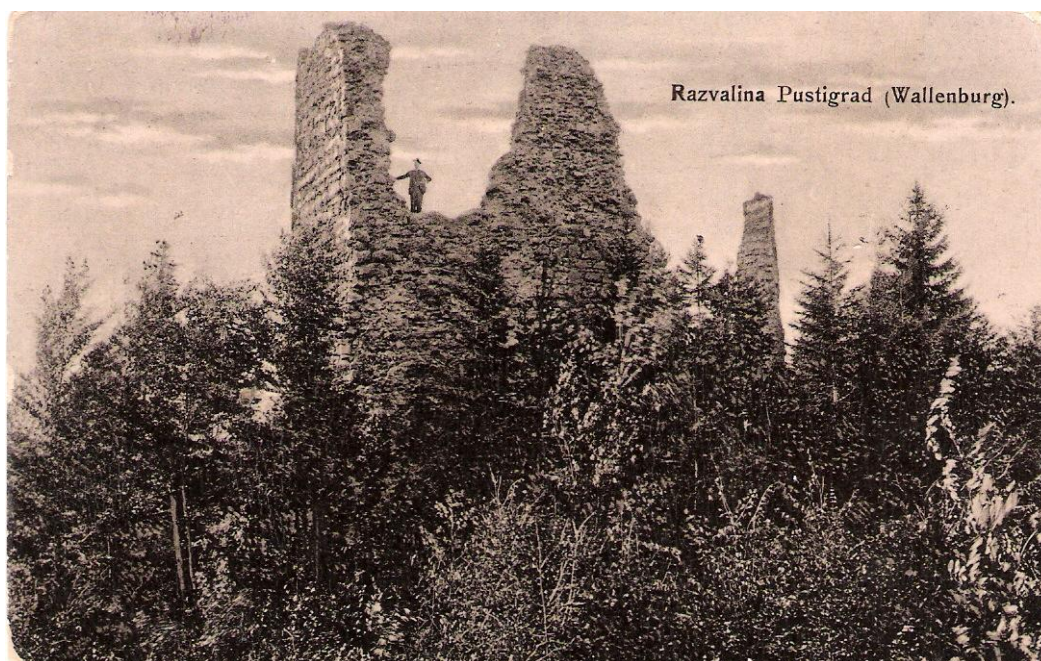
Polni naslovi virov:

Vir: Mirno vojaki spite večno spanje – Gorenjska in Gorenjci 1914-1918 (Gorenjski muzej 2014)

Po poti spominov – Radovljiški zbornik 1990 (urednik Alojz Kos / Izdala Občinska konferenca SZDL Radovljica); uredniški odbor: Maruša Avguštin, Jože Dežman, Jože Poljanec, Jože Resman, Andrej Sodja, Slavko Staroverski, Anton Toman.

PREBIVALCI PUSTEGA GRADU

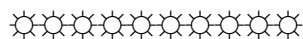
**Razvalina Pustega gradu (Walenburg), od. 1900
Vir: DAR**

Grad Waldenberk (od 16. stoletja dalje Walenburg), tudi Pusti grad, pozidan na strmem grebenu (590 m) nad Lipnico in Savo nad vasjo Lancovo pri Radovljici, je bil sedež ortenburške posesti na Gorenjskem in se prvič posredno omenja leta 1228, ko v zgodovinskem viru nastopa ortenburški ministerial, vitez Fridericus de Waldenberch, izrecno pa leta 1263 kot castrum Waldemberch. Grad je omenjen še leta 1295 in 1296 kot haws Waldenberch, leta 1310 kot castrum Waldenwerd, leta 1390

kot castrum Waldenberch, leta 1498 pa grajska pristava (mairhoff unnder Wallenberg).

Za valdenberškimi vitezi (leta 1265 je omenjen vitez Rajnhard, leta 1270 Konrad, med letoma 1270 in 1291 dominus Vlricus (Ulrik) miles de Waldenberch, med letoma 1274 in 1296 Hermannus de Waldenberch, leta 1286 Heintzon, leta 1321 pa grofov gastald vitez Hermanus de Waldenberch) in njihovimi sorodniki (med letoma 1281 in 1286 je omenjen Bertold Dulacher, med letoma 1295 in 1312 pa Ulrik Velacher) so grad in lipniško gospostvo v drugi polovici 14. stoletja upravljali vitezi Heunsbergi (leta 1354 je omenjen Janez pl. Heunsberg), nato gospodje s Kamna pri Begunjah (leta 1372 Gyselher von Stein, leta 1390 in 1398 Nikolaj von Stain) in vitezi Lambergi (leta 1380 in 1390 je omenjen Viljem Lamberger, leta 1406 Jurij Lamberger). Ko je na Waldenberku 28. aprila 1418 umrl zadnji ortenburški grof Friderik II., so gospostvo podedovali celjski grofje (med celjskimi gradiščani je leta 1437 omenjen Nikolaj Mengeški), od leta 1456 naprej pa so Habsburžani dajali gosposčino (tudi radovljiški urad) v fevd ali zastavo raznim plemiškim rodbinam: leta 1456 Henrik Grezbergerju, med letoma 1457 in 1465 Andreju pl. Kraighu, med letoma 1465 in 1476 ga je oskrboval Gašper pl. Hawenpeckh, nato je vladar gosposčino in grad podelil v fevd Juriju (leta 1476) in Lenartu Kacijanarju (1478), leta 1485 Pavlu Engelhardu in Baltazarju Eckenpergerju, leta 1496 sekovskemu škofu Matiji, leta 1515 pa je cesar Maksimilijan I. prodal Waldenberk in Radovljico Wolfgangu pl. Dietrichsteinu. Poznajši lastniki Waldenberka so bili posestniki gospostva Radovljica, tako je leta 1589 postal zastavni lastnik grof Janez Ambrož Thurn, ki je leta 1616 gospostvo kupil in ga združil z radovljiško gosposčino. Grad Waldenberk je bil pozidan po letu 1185, ko so grofje Ortenburški dobili posest v radovljiški ravnini. V 16. stoletju je grad pogorel in so ga opustili.

Vir: Sto gradov na Slovenskem (avtor Ivan Jakič / Prešernova založba, 2001)

Sestavil: Goran Lavrenčak – DAR

Prvič objavljeno: 1. 7. 2015

goran.lavrencak@gmail.com